

[Chr. Madsen.]

som alle andre får nu. Man har bebudet, at der kommer en ny pristalsregulering på basis af julpriсталlet, og hvis denne regulering kommer, vil den først blive udbetalt til de arbejdsløse den 1. april 1968. Der findes ikke nogen lovgivning, hvor man har en regulering, der er så urimelig som den regulering, der foregår over arbejdsløshedsloven. Alene dette må da være nok til, at man her i folketinget beskæftiger sig en lille smule med sagen. Og det må da også være nok til, at man fejer det argument af bordet, som hr. Bladt fremkom med, at man kunne jo ikke forhøje og man kunne ikke ændre pristalsreguleringerne, når arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke ikke havde henvendt sig til folketinget. De to ting har da ikke ret meget med hinanden at gøre.

Det, der er det beklagelige i den situation, som vi er i i dag, er, at arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke ikke henvender sig til folketinget, når de er klar over, at der foregår en stor uretfærdighed over for deres egne medlemmer. Det er en beklagelig situation at være i. Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke følger åbenbart ikke med i, hvad der foregår, men arbejdsministeren ved klart — han har haft mange deputationer — at spørgsmålet er til diskussion alle de steder, hvor folk går ledige. Alene det, jeg har nævnt her, og det, arbejdsministeren har erfaret i den sidste tid, skulle derfor være grundlag nok til, at man her i folketinget ændrede uretfærdigheder, der overgår nogle samfundsgrupper.

Som jeg har sagt, er reguleringen i den nuværende arbejdsløshedslovgivning en urimelig regulering. Der findes ikke magen til andre steder. Det er også en urimelighed, at børnetillægget til de arbejdsløshedsforsikrede reguleres efter en gennemsnitlig timeløn 12-18 måneder efter, at man har konstateret en stigning. Det er ikke let at finde ud af, hvilken forbindelse regulering af børnetillæg har med en gennemsnitlig timeløn, uanset på hvilket tidspunkt man tjener denne gennemsnitlige timeløn. Og det er heller ikke let at finde ud af — jeg har ikke fundet ud af det endnu — hvordan man i det hele taget har fastsat børnetillægget til de arbejdsløshedsramte. Jeg har

sagt det en gang før: det er vist foregået ved en tommelfingerregel. Man har skudt ud i luften, og så har man fundet et tal og har fastsat dette i loven, og det tal, man har fastsat i loven, bliver altså reguleret og ændret som en slags børnetillæg; men det har ikke nogen relation til, hvad det koster at have børn. De børnetillæg, vi kender i anden lovgivning, bliver jo reguleret efter et pristal og er fastsat på en anden måde. Der har man i hvert fald forsøgt at arbejde sig hen til, hvad det koster at have børn. I det sidste år har man fået en regulering af tillægget på ca. 75 øre, medens reguleringen af børnetillægget i arbejdsløshedslovgivningen kun beløber sig til 25 øre.

Vi finder altså, at det er i høj grad rimeligt at give de arbejdsløse en kompensation for de prisstigninger, der har fundet sted, og de prisstigninger, der vil komme, og denne kompensation skulle omfatte en ekstra udbetaling af en uges understøttelse. Vi har ikke foretaget nogen beregning over, om dette nu vil dække. Jeg tror ikke på, det vil dække; jeg tror, at beløbet er meget, meget lille, og at man skal betydelig højere op, hvis man skal finde den kompensation, der er nødvendig. Jeg forstår ikke, at man ikke her i folketinget vil medvirke til en sådan nogenlunde retfærdig løsning, når man i tide og utide taler om rigtige kompensationer på andre områder af vor lovgivning. Men når det er ledighedsramte, det drejer sig om, så er man altså ikke så forfærdelig interesseret i at genoprette det, man eventuelt har begået af fejl.

I betænkningen gøres der opmærksom på, at det udvalg, der er nedsat af arbejdsministeren, må skynde sig med at gøre sit arbejde færdigt. Jeg har i dag fundet ud af, at dette udvalg er nedsat. Der står ikke noget bestemt i de papirer, jeg har set, om, hvad det udvalg skal beskæftige sig med; der står, at der er nedsat et udvalg, et ekspertudvalg, der skal undersøge forholdene omkring vor arbejdsanvisningslovgivning og vor lovgivning vedrørende arbejdsløshedsforsikring. Jeg ved ikke, hvad det udvalg drøfter; jeg ved ikke, hvad det diskuterer. Mon det er et udvalg, der bare sidder og diskuterer principperne og ikke diskuterer det, der er nødvendigt i øjeblikket? Man kan jo diskutere arbejdsanvisning, og man kan diskutere spørgsmål om flytning af